

GAZETA TRANSILVÂNIEI

On. 2317
Biblioteca Universității (2 exempl.)

PROPRIETARĂ: ASOCIAȚIUNEA „ASTRA” BRAȘOV
Apare de două ori pe săptămână prin îngrijirea
unui comitet de redacție.
Atelierele tipografice „Astra” Tf 1102.
Pagini 4-6-8 Lei 2.

STEAG RIDICAT LA.
1838
GILBARIȚIU ȘI SFINTIT DE LUPTELE PURTATE SUB CUTELE LUI
DE ATAȚIA URMAȘI, ÎN FRUNTE CU MUREȘENII

REDACȚIA: SIBIU, ATAȚIA
B-dul REGELE FERDINAND, Nr. 12 Tf. 1513
Abonamentul anual lei 200. Distribuții și Societăți lei 500.
Anunțuri și reclame după tarif.

Nr. 95

18 Decembrie 1941

Anul 104

Luptă și Victorie

de Ion Colan

Noțiunile pot fi inseparabile,
dar distanța, dela una la alta,
este sensibil evidentă.

Victoria presupune luptă; lupta, însă, nu duce, neapărat, la Victorie. S'au pierdut atâtea, încât lumea va înțelege temeiurile pentru care nu stăruim în documentare.

Oriunde interesele popoarelor s'au ciocnit și n'au aflat calea de mijloc a unei păci drepte, diplomații și-au închis dosarele. Călmățile ambasadorilor s'au golit de cerneală și, o vreme, paginile istoriei s'au scris cu sânge.

Lupta presupune bătălii. Una sau mai multe. Până s'a ajuns la concepția națiunii înarmate, calea a fost destul de lungă. Odată ajuns aici, Victoria n'a mai coincis cu sfârșitul favorabil al unei bătălii, ea fiind în funcție de rezistența până la capăt a națiunii, plus o jumătate de oră.

Plusul acesta de o jumătate de oră închide în el secretul Victoriei. Maratonistul lipsit de respirație pe ultimii kilometri de fugă, i-a alergat zadarnic pe cei patruzeci dela început, deși și-a putut distanța partenerii pe întregul parcurs. Nimicul celor 30 de minute, echivalentul în timp al sorbirii unei cafele, al fumării unei țigări de foi, al unei plimbări recreative, nimicul acesta aduce izbânda finală sau prăbușirea.

Noțiunea de națiune înarmată uneori se confundă cu mulțimea banilor, tunurilor, tancurilor, mitralierelor, puștilor, grenadelor, cu arsenalul mijloacelor de luptă.

Și falsă și, mai ales, periculoasă judecată. Uniunea Sovietică servește istoriei o lecție de felul cum nu trebuie înțeleasă națiunea înarmată. Ne sunt antipatice superlativele, dar în cazul Sovietelor întrebăm unul: Rusia bolșevică a dispus de cea mai numeroasă și bine înzestrată cu armament armată din istoria tuturor timpurilor. Pierderile de cca 8 milioane de oameni — până acum — a unui număr astronomic de mijloace de luptă, sunt o dovadă. Și, totuși, acestei Rusii Roșii i-a lipsit ceva, de vreme ce dela 22 lunie până azi a mers din dezastru în dezastru. I-a lipsit idealul pentru care armatele ei au fost împinse spre sacrificiu.

Continuare în pagina 3-a

Ziarism transilvan

de V. Branisce

Strădania conducătorilor, care urmăresc să dea în cel mai scurt timp o nouă organizare presei și mânuitorilor ei, pe lângă o legitimă satisfacție, ne-a trezit nostalgia vremurilor eroice de odinioară.

Românii din afara granițelor țării au trăit prin presa lor neatârnată un secol de lupte naționale curate, luminoase, închinată intereselor supertoare ale neamului.

Caracterul presei transilvane s'a manifestat printr'o totală independență ideologică, printr'o dârzenie ereditară, transpunând în lumea abstractă a scrisului atitudinea colțuroasă a țundrei fărâncăști, printr'o continuă preocupare națională.

Scris românesc, slovă românească. Acest ideal a îndemnat la lupte și jertfe pe toți conducătorii politici, pe toți vizionarii. Visul lui Carcalechi, care se gândea la 1817 să tipărească „O gazetă românească”, îl înfăptuiește cu două decenii mai târziu nestorul presei ardelenice, George Barițiu, când în Iulie 1837 scoate la Brașov două numere ale „Gazetei de Transilvania”. Censura opește însă apariția ziarului. Barițiu și cu Iacob Mureșianu iau drumul Vienei și după mari străduințe obțin o autorizație și gazeta își începe apariția regulată la 12 Martie 1838.

Soarta acestei gazete simbolizează pas de pas însăși soarta neamului. Suprimată timp de nouă luni la 1849, pusă la amende, la procese de presă,

„Gazeta Transilvaniei” își continuă apariția reîntinerită.

Când redactorii oboseți de o prea intensă activitate simțeau nevoie de odihnă, închisorile de stat își deschideau larg porțile ospitaliere.

În această școală s'au format ziarisții Transilvaniei. Așa s'a păstrat, s'a cultivat idealul național al Românilor din afara hotarelor țării.

În fiecare din paginile acestei prese — și ziarele politice n'au întârziat să apară la Sibiu, la Arad, la Lugoj, la Orăștie — se susținea un proces al neamului. Prin rechizitoriile aspre, dar pline de demnitate, se desbăteau public chestiunile vitale ale neamului românesc.

De câte ori se ivea la orizont un nor amenințător, rândurile se strângeau. Unul căzut, un altul îi lua locul. Și făclia trecea din mână în mână, veșnic vie, veșnic strălucitoare.

Astăzi, când legi largi și umanitare tind să îmbrățișeze cu o caldă oblauire presă și gazetar, asigurându-le zile de aur, gândul ni se îndreaptă cu recunoștință spre lungul șir al înaintașilor care au înălțat această profesiune până la celebrarea unui cult și au obținut strălucite realizări pentru închegarea neamului chiar cu sacrificiul vieții și cu nesocotirea intereselor personale.

Și nu știu de ce ne muștră ceva.

Poate, unde, nu putem vorbi în numele întregii presei a Transilvaniei.

FIRI ȘI LEGIURI

de I. Bozdog

Firea omenească se deosebește dela individ la individ, dela o clasă socială la alta, dela o națiune la alta.

Pentru armonizarea intereselor comune a fost nevoie totdeauna de o autoritate comună, consimțită sau impusă, care să reglementeze și conducă fie într'o albie mai restrânsă ca familia, mai extinsă ca așezările în comun, fie ca totalitatea acestora: țara.

În trecutul nostru, chiar din cele mai îndepărtate vremuri, de când nu avem documente scrise, în afară de răvașele și însemnările răslețe, a existat ca normă și bază de conducere națională strămoșescul drept valah, moștenit și transmis din generație în generație ca un normativ simplu național, care a reglementat și condus pașii neamului pe căi grele și spinoase, dar, l-a scos la bun liman.

În vreme ce popoarele apusene își codificau normele de traiu național după obiceiuri și experiențe culese din trecutul propriu și al altor neamuri, noi ne duceam traiul dela zămislirea neamului sub diriguirea sfatului bătrânilor, a Cnejilor și Voevozilor pe ținuturi. Subt oblauirea acestor legi primitive dar sănătoase au trăit Principatele noastre marea lor epocă de înflorire, iar neamul, în întregimea lui, perioada sa de mare extindere. Acestea izvorau din însăși ființa noastră etnică.

Domniile străine și cu ele și legile și înnoirile introduse au deformat neamul și i-au micșorat vigoarea de rezistență.

Legile epocii noastre de înflorire le-au adoptat însă și barbarii năvălitori, rămași între noi. Aceștia, în afara primitivelor legi de pradă în comun, necunoscând așezările stabile și trăindu-și vieța în corturi, rătăcirii și jafuri continue, nu cunoșteau obiceiurile și legile vieții comune și, mai ales, fiind păgâni și aproape de primitivitatea săl-

— Continuare în pag. 3. —

FOILETONUL
„GAZETEI TRANSILVÂNIEI”

Fost-a posibil un mare „regat românesc” pe fimpul lui Iancu Corvin?

de A. A. Mureșianu

N'a fost popor în lume a cărui istorie să fi fost denaturată și desfigurată într'o măsură mai mare, ca a poporului românesc. Plămădiți din aluatul puternic al romanității Orientului, al acelei romanități care nu numai că a dat, în primele veacuri ale erei creștine, imperiului, pe unii dintre cei mai însemnați împărați, generali și oameni de stat, dar care a făcut prin însemnătatea ei ca însuși punctul de gravitațiune al acestui imperiu, să se mute pe timpul împăratului Constantin cel Mare, origi-

nar din Moesia sau „Moșia” dunăreană, de pe malurile Tibrului pe acelea ale Bosforului, Români au avut, atât prin întinderea și numărul lor, cât și prin trănicia și virtuțile lor, o influență mult mai mare asupra evenimentelor politice ale bazinului carpatodunărean, decât li s'a părut și le-a venit a crede chiar și celor mai optimiști istoriografi ai lor.

Încă acum patru sute și mai bine de ani, celebrul geograf german Sebastian Franck făcea în a sa „Carte a lumii”

(Weltbuch), tipărită la Tübingen în 1534, justa observație că „Românii (Valahii) au domnit odin'oară peste un teritoriu foarte mare și au pricinuit năcazuri multor popoare”.

Un alt istoric german din veacul al 18-lea și, putem zice cel mai profund și mai critic dintre toți istoricii străini care s'au ocupat în acel timp cu istoria Românilor — superior chiar și „prevestitului” Engel — Ludwig Albrecht Gebhardi, descriind epoca marilor voievozi basarabi din veacurile 14—15, epocă în care Români au jucat un rol atât de însemnat, mai ales în războaiele cu Turcii, și vorbind despre încercările Papilor dela Roma de a da, prin mijlocirea puternicului ordin călugăresc al Franciscanilor sau Minorților, o nouă directivă politică popoarelor dela Răsărit și în primul rând „Valahilor”, ajunge la convingerea că dacă marele „vicariat” minorit întemeiat la 1446 în Bosnia de Papa Eugeniu și de misionarul Fabian de Bachia pentru „Bosnia, Moldova, Valahia, Marea Valahie din Macedonia

INSTANTANEE

Vieți distruse

Inima omului e de multe ori cea mai rezistentă cetate. Mi-a dovedit-o asta cazul unui intelectual român, mort de curând.

Se căsătorise c'o fată frumoasă mai acum vreo 18 sau 19 ani, care numai forțată de părinți a devenit soția lui. Ea iubise pe altul. Înainte de-a se căsători cu el, i-a mărturisit cinstit dragostea ei pentru celălalt, i-a spus că numai silită de părinți face pasul acesta și că n'o să-l poată iubi nicicând; îl va tolera însă în apropierea ei, din datorie. Perspectivele se arătau, de pe atunci încă, destul de proaste. Dar avocatul G. M. fie că n'a crezut în gravitatea unor cuvinte femeiești, spuse, de sigur, într-o clipă de necaz, fie că a iubit-o mult, a primit să și-o facă soție și'n condițiile acestea.

În cursul celor vreo 18 ani nu știe nimeni câți nori și ce puține raze de soare se vor fi strecurat în viața celor doi inși. O suprafață netedă, lucioasă, oferea totdeauna traiul lor conjugal pentru lumea din afară.

El muncea și-avea pe urma muncii lui un venit frumos ce-i îngăduia să trăiască într'un cadru de lux și belșug. Nevasta lui făcea dese călătorii în străinătate, petrecuie iarna în Italia; putea să-și facă toate capriciile, el nu-i punea stavilă nicicând. O învăluse în iubirea lui, ca într'un pânjiniș de aur. Ea rămăsese rece și mândră. Într'un singur punct sufletele acestor oameni se întâlneau ca bune prietene: în dragostea pentru copil. Aveau un băiat.

Și vremea trecu. Trecură aproape douăzeci de ani, în care timp inimile amândurora căutară de atâtea mii și mii de ori să se amăgească reciproc; de atâtea ori, în aceste două decenii, zâmbete de falsă bucurie au fluturat pe buzele lor, până ce într-o zi femeia și-a depus masca și i-a mărturisit crud că'n tot lungul drumului bătut împreună nu l-a iubit cu adevărat nicio singură clipă; i-a spus că e hotărâtă să-l părăsească acum și va pleca în lume sprijinită pe brațul copilului ei. Acesta terminase liceul.

Avocatul G. M. asistă neputincios la scena împachetărilor — nici nu i-a cerut să rămână — și se culcă în seara aceea de timpuriu.

Când a intrat ea în dormitor, să-i spună, poate, bun rămas, n'a mai avut cui zice. El plecase înaintea ei. Plecase din lumea aceasta.

Ecat. Pitiș

FRATE ARDELENE,

Imprumutul se numește al

REINTREGIRII

Ajută, cu banul tău, să ne facem țara cum a fost!

și Tessalia, Bulgaria, Rusia și Sclavonia", ar fi reușit să convertească pe toți Românii, supunându-i directivei lui politice, „aceasta ar fi provocat atunci întemierea unui regat românesc“ (ein walachisches Königreich).

După înțelesul epocii de atunci un astfel de „regat“ care s'ar fi întins dela Carpații nordici până în Macedonia, ar fi format unul dintre cele mai mari și mai puternice state ale Europei, și ar fi avut ca urmare paralizarea sau nimicirea chiar a regatului „apostolic“ al Ungariei, care a fost tot creațiunea bisericii romane. Căci în viața politică de atunci a Europei, ideea națională nu juca decât un rol cu totul secundar, cosmopolitismul bisericesc fiind a tot stăpânitor, guvernând în Apus prin mijlocirea limbii latine, iar în Răsăritul „ortodox“ prin mijlocirea limbilor greacă și slavonă (bisericească) veche.

Dupăce Românii din Nordul și Sudul Dunării izbutiră să scape de sub domnia Goților, a Hunilor, a Gepizilor, a Avarilor și a Bulgarilor înfrânți de

impărații bizantini, ei porniră la sfârșitul secolului al 12-lea sub conducerea căpeteniilor lor, a fraților Petru Asan și Ioniță, acea mare luptă pentru independență care a condus la înființarea regatului „valaho-bulgar“. Și regele lor „Ioniță“ (Caloian), ar fi reușit poate să cuprindă, cu concursul puternic al „mulțimii Românilor“ „de dincolo de Dunăre“, ajutați de neastâmpărații și războinicii Cumani și Constantinopolul, dacă puternicul principe al Halicului, Roman, nu l-ar fi atacat, ca aliat al împăratului bizantin, pe la spate, și „n'ar fi mântuit astfel imperiul bizantin de pieire, precum o mărturisise împăratul (Alexe Anghelul) în mod public“ (Gebhardt, *Geschichte der Königreiche Galizien, Lodmerien u. Roth: Reusse*, în *Allgemeine Weltgeschichte*, vol. 54, Brünn, 1788, p. 494).

Românii ajung de aici înainte factorul cel mai important la Dunărea de jos. Țara Românească sau marele voevodat al Valahiei ajunge să cuprindă, în veacul al 14-lea, nu numai partea de

poezie a unor stări muzicale, ceea ce ni se pare totuși alături de realizările sale.

Consemnăm, bunăoară, *Audiție din Saint-Saëns*, cu reușită atmosferă macabră dar și certe stridente, precum și *Fragmente dintr'un recital de pian* în care și imixtiunea termenului muzical nu este decât dăunătoare.

Un tânăr poet a publicat de curând un caiet de poezii, credem că sub influența domnului Gherghinescu Vania, cu interpretări poetice de motive muzicale, sub titulatura chiar de *Recital de pian*.

Dar dacă atunci când părăsește modul său liric, poetul nostru știrbește și unitatea poeziei, se regăsește curând și expresia devine o sursă de încântare, lipsită de orice element străin, figurativ.

Iată această *Acasă* în care se poate vedea limpede un autentic poet în plină evoluție a talentului: 51—53.

Acasă

Copilărie, copilărie,
Du-mă de mână
Prin casa bătrâna
Și curtea pustie.

Atată-mi locurile de joacă
De prin grădina fermecată
Cu pomi în cari niciodată
Fructele n'apucau să se coacă

Du mă să mă tolănesc în fân
Sub nucii din livadă
Unde când nimeni nu putea să mă vadă
Strângeam cerul cu stele la sân...

Pe aici am visat fericit,
Am cules florile primăverii,
Am descoperit graiul tăcerii
Și drumuri către infinit...

Dar toamaele, toamaele-acele,
Frumoase și sfâșietoare,
Când frunzișul începea să zboare
Și cerul să scuture stele!

Nebunia dorului de ducă
Vântura văzduhuri și lunci;
Zările se deschideau atunci
Și viața da busna — nauca.

Am fost copilul acestor locuri;
Am hoinărit pe coclauri, cu vântul,
Am învățat cum sună în doină cuvântul,
Și cum se chiuie la jocuri.

Sufletul meu aici a crescut,
Fără griji, până când
N'am mai venit decât în gând,
Arar și de nerecunoscut.

Și doar cu pădurea, cu câmpul, cu zarea,
Mă legasem frate de cruce...
Copilărie, unde mă vei duce
Să-mi plâng în hohot trădarea?

Nu lipsește de aici nici patetica amintire, nici melodia cea mai învăluitoare.

În acest an, volumul *Privighetoare oarbă* a fost premiat de Academia Română.

Aurel Marin

PREDICI ÎN PUSTIU

Virtuți prețioase

„Dacă iubiți numai pe cei ce vă iubesc, ce răsplată mai așteptați?“
(Matei 5, 46)

Dacă tu îți păstrezi voia bună numai când vremurile sunt senine, ce fel de merit mai este asta? Dacă tu poți trăi în pace numai cu cine este pânea lui Dumnezeu, ce mare lucru este? Dacă tu îți păstrezi un program de muncă numai când ești bine dispus, când ai toate condițiile de comoditate, căldură și lumină, crezi că ai atins cine știe ce perfecțiune în împlinirea zilnică a datoriei?

În nemuritoarea predică de pe munte ne-o spune clar Mântuitorul: Virtutea creștinească începe abia atunci, când iubești pe vrăjmașul tău, când binecuvintezi pe cel ce blastămă, faci bine celor ce te urăsc și te rogi pentru cei ce te asupresc și prigonesc.

Deci cine este mereu atent la autoeducațiunea sa, cine a ieșit de pe băncile școlii, își dă seama, că abia acum începe marea școală a vieții, adevărata educațiune, în locul instrucțiunii din școala primară, liceu sau universitate — și nu se oprește până ce n'a învățat ceea ce puțini, foarte puțini oameni posedăm:

Surăs pe buze cu atât mai pronunțat, cu cât sufletul pare mai plin de desiluzii și suferințe; optimism și voie bună cu atât mai mari cu cât împrejurările vieții par mai triste și sumbre; program sever cu atât mai exact, cu cât inima și gândul tău mai bucuros ar lua-o rasna; cuvânt blând atunci când simți mai tare clocotul de furie și mânie în tine.

Un cugetător spune: Nu recunosc alt semn al superiorității omenești decât bunătațea. Eu aș adăuga:

Da, superioritatea este în primul rând bunătațea creștină, dar trebuie însoțită de școala stăpânirii de sine, cum ne învață predica de pe munte. Să nu zici nici cel puțin Prostule sau Nebunile celui ce te supără de moarte, să te împaci cu părășul tău înainte de a veni seara, să nu alunecă ochiul tău cu poftă nepermise asupra femeii alături, să nu te împotrivesți celui ce-ți face rău, să scoți mai întâi bârna din ochiul, tău înainte de a vedea paiul în ochiul fratelui tău.

Va zice cineva: Uf, dar multe ni se mai cer și mai ales ni se cer utopii, care nici nu pot fi realizate în viața zilnică. Sigur că școala superiorității omenești, deci a creștinismului adevărat, este o școală grea, dar dacă vrei să-ți asiguri o viață senină — și fericită — singură ea și-o poate da.

Credeți-mă, nimeni pe acest pământ n'a fost cu adevărat fericit, care nu și-a însușit în toată litera ei predica minunată de pe munte a Mântuitorului divin. Inscribe-te — fără taxe și forme la ca — și vei vedea, cum la orizont începe încet-încet să răsăre soarele zilelor senine, cu toată criza de războiu în care trăiești acuma.

Dr. M. Suci-Sibianu

Sud a Transilvaniei, cu „ducatele Făgărașului și Amlășului“, și; trecător, și ținutul Hațegului, ci și Banatul Severinului. Voevozii basarabi, care se numesc în documentele slavone și grecești, ei inșiși „mari voievozi“ și pe care nu unul din cronicarii străini îi onorează cu titlul de regi, își întind stăpânirea și peste regiunile din dreapta Dunării. Mircea cel Bătrân, numit cu drept și „cel Mare“, poruncește într'un timp până la Adrianopol. Foarte plastic ne înfățișază această impunătoare înflorire a Țării Românești la sfârșitul epocii Cruciadelor și Hașdeu, în a sa „Istorie critică“ scriind: „Încetul cu încetul Țara Românească ajunge la supremație expresiune de virilitate, cuprinzând câte o bucată din Moldova, din Transilvania și din Timișana, astfel că a face istoria Munteniei din acea epocă este mai mult sau mai puțin a desfășura analele Daciei Traiane“

Când mândrul cavaler al ducelui Burgundiei, Walerand de Wavrin, vine în anul 1444 cu flotila sa prin Bosfor și

pe Dunăre în sus, în ajutorul „capitanului Românilor ... Iancu Huniade“ (capitaine des Vallaques... Johannes Hognac) și pune piciorul pe pământul „marei Valahii“ (la Grant Valachie) el găsește aici „o țară bogată și bine populată cu oameni mari și zdraveni“ (pays fort riche et bien peuple d'hommes grans et puissans), un „regat“ (royaulme), condus de un „domn“ (seigneur) foarte vestit prin vitejia și înțelepciunea sa, numit Vlad voevod“ (moult famé de vai llance et de sagesse ... nommé Velacode Vaivode), înconjurat de „mari seniori, prinți și baroni“ (grans seigneurs... princes et barons).

Marele voevodat al Valahiei ajunsese la sfârșitul veacului al 14-lea nu numai cea mai puternică formațiune de stat dela Dunărea de jos și Balcani, dar el fu singurul care putu să reziste, sub marele Mircea, puternicului șoc al lui Baiazid Fulgerul, care nimicise, la 1389, și Serbia Nemanizilor.

Nu este deci de mirare că cei mai puternici suverani de atunci ai Europei

Gânduri împărtășite

de Dr. D. Chirculescu

Gânduri exprimă toată lumea. Dar unele se sting dintru'nceput, de cum au venit pe lume. Altele, din contră, stărnesc luarea aminte a celor ce le aud.

*

Printre manifestările de gândire politică din ultima vreme, două dintre ele au stărnit în opinia publică românească o împărtășire și o apreciere deosebită.

Prima, este răspunsul dat de Conducătorul Statului la declarația de războiu adresată României de către Anglia. Dela un capăt la altul al țării, răspunsul României a fost ascultat cuvânt cu cuvânt, cu o religioasă luare aminte.

Fiecăru Român i s'a părut că-și ascultă propriile cuvinte, gânduri și simțiri. Simple, limpezi, curate. Cuminți și cumpănite, ca și stîmă pe care Neamul și-o datorește sieși.

*

Cea de a doua manifestare, căreia noi îi acordăm o perfectă înțelegere, este un pasagiu din discursul Führerului german din zilele trecute, care sună astfel: „In câteva luni, au fost omorîți în Polonia peste 62.000 de germani, o parte din ei pierind în chinurile cele mai îngrozitoare. Nu se poate tăgădui faptul că Reichul german avea dreptul să se sesizeze de o asemenea stare de lucruri la granița sa, să ceară înlăturarea ei și, în general, să țină seama de securitatea sa”.

Gândul acesta este trăit cu putere de poporul român care, și el, și-a văzut dintre ai săi omorîți și chinuți în afara granițelor. Aceeași amărăciune, aceeași răsvrătire contra soartei, care, de altfel au purtat și pașii oștirilor germane, și ai celor române, dincolo de granițele silnice care tăiau trupul celor două neamuri.

Mii și mii de Români au fost omorîți și au pierit în chinuri în afara hotarelor.

In lupta pe care o dă poporul românesc are și el „dreptul să se sesizeze de o asemenea stare de lucruri la granița sa, să ceară înlăturarea ei și, în general, să țină seama de securitatea sa”.

Și fără putință de tocmeală, gândul ne rămâne, mai departe și stăruitor, același.

Cărți dela Cartea Românească

Ovidiu; Tristia, trad. Bezdechi.

Platon: Protogoras și Lysis, trad. Bezdechi.

N. Davidescu: Apocalips profan.

E. Lovinescu: Aqua forte.

Al. Demetrescu: Aripi românești în luptă.

G. Băgulescu: Suflet japonez, vol. II, 1, 2.

R. Brunngraber: Războiul Opiului, trad. Mircea Străinul.

Luptă și victorie

de Ion Colan

Continuare din pagina 1-a.

Li lipsește mirajul care te face să rezisti ultima jumătate de oră. Sovietele nu sunt o națiune, nu formează un tot organic. Cele peste 50 de națiuni ale URSS-ului n'au avut comun, nici în vremea țărilor, nici acum, decât administrația, samavolnică și atunci, și astăzi. Tătarii, Polonezii, Slovaci, Slovenții, Albanezii, Vogulii, Sukșii, Chinezii, Zirianii, Finlandezii, Kirghizii, Tartarii, Germanii, Moldovenii, Armenii, Letonii, Livonienii, Morduanii — ca să nu cităm decât pe cei cu mai mult de un milion de suflete, ce le pasă tuturor acestora de idealul comunist?

Singurii care știu ce vor sunt Evreii. Dar Evreii au idealul lor care nu poate fi nici adoptat, nici impus altor națiuni.

Este adevărat că în lupta începută, nu s'au dat până acum decât bătălii, din care bolșevicii s'au ales cu tot atâtea prăbușiri. Este adevărat că până la capăt nu s'a ajuns și nici cele 30 de minute n'au trecut. Numai că, în cazul Rusiei, nici chiar aliații ei nu îndrănesc să manifeste optimismul unei cât de vagi speranțe. Oricare ar fi sfârșitul războiului, o victorie Europa tot va câștiga și, în ordinea cronologică a intereselor ei, cea mai de seamă: Comunis-

mul, această boală socială a veacului nostru, cauza atâtor frământări în toate țările, nu va mai însemna, pe viitor, o amenințare pentru civilizația europeană.

Iar țările încheiate în alianțe împotriva lui, unite azi în efort și sacrificiu de viați fără limită, se ridică, în lupta deslănțuită, mult deasupra intereselor lor egoiste naționale. Europa le poate fi recunoscătoare. Și, ca să fim compleți, nu se știe dacă nu cumva recunoscătoare le vor fi și țările care, din anumite calcule de moment, împing prietenia față de comunism, până la slujbele religioase înălțate în sfinte catedrale, pentru mântuirea și victoria bolșevismului.

In ceace ne privește, România, din punct de vedere european, se găsește, ca națiune, pe singurul front posibil asigurării victoriei finale. Fără această luptă și fără izbânda totală în această primă luptă, toate celelalte n'ar fi fost decât polițe cu scadență la vedere. Ca în 1940, oricine ni le-ar fi putut prezenta la plată imediată. Asigurându-ne victoria din Est printr'o dăruire neînchipuită de viați, avem tot dreptul să contăm pe definitivă victorie a României.

Este, aceasta, idealul de viață al statului român, dar și interesul de totdeauna al Europei.

Firi și legiuri

de I. Bozdog

Continuare din pag. 1-a

baticilor, au fost prea bucuroși că pot găsi la stări noi și legi noi.

Neamul nostru, deja la formarea lui, a fost un neam de veche și durabilă stabilitate în clinul carpatic, iar obiceiurile și datinele strămoșesti se'nblânzesc și se transformă și mai mult sub înrăurirea binefăcătoare a creștinismului.

De aceea resturile semințiilor barbare cutropitoare ale Europei, după constrângerea lor la o așezare stabilă, au fost nevoite să se și încreștineze, când apoi au trebuit să adopte și normele de viață și civilizație dela popoarele conlocuitoare. Au și luat aceste norme de nouă viață și le-au adaptat firii lor, ca mai târziu să li se pară, iar mai apoi să afirme sus și tare, că aceste norme sunt străvechile lor forme de viață, și că lumea întreagă lor le poate mulțumi aceste norme de viață civilizată.

Aditem și noi, că au perfectă dreptate, căci din aplicarea în practică a principiilor unei legi se pot desprinde ușor notele caracteristice ale rasei și națiunii care le aplică. Altfel înțelege rasa latină noțiunea și aplicarea unui principiu de drept (ori poate se pune la îndoială și faptul istoric elementar, că fundamentul dreptului universal este cel roman, și că ei sunt codificatorii teoretici și practici ale regulilor dreptului civil și cel al ginților?), altfel înțeleg noțiunea de drept neamurile de rasă germană, și nu li se poate aduce nici acestora insulta că nu ar avea o vechime și experiență în organizarea conducerii de stat și altfel o înțelege și aplică rasa slavă!

Tocmai din aceste motive, — ori care ar fi pretențiile noastre, ca neam, noi, sau alte popoare mai mici și de cât noi, — nu putem avea pretenția de a reglementa și impune concepțiile și normele noastre de viață *altora* sau *tuturora*, fără a nu reinvia cazul broaștei lui Esop.

Dar nici la împământenirea și transpunerea normelor și legiurilor altor neamuri și rase, noi nu putem nesocoti trăsăturile fundamentale ale etnicului nostru.

Greșeala ultimelor decenii din viața publică românească a constat nu în lipsa de legi, în care privință poate am bătut recordul mondial, nici în imperfecțiunea legilor, unde noi am importat ultima invenție a modei și perfecțiunii, ci în nepotrivirea lor cu stările și firea etnică a neamului nostru.

Am înghesuit sufletul românesc în haine de croială și stofă diametral opuse firii noastre.

Ceea ce am legiferat *original* a reușit și poate servi model pentru lumea întreagă, cum a fost — cu toate defectele ei — reforma agrară, care a izvorit din nevoile noastre etnice și istorice!

Alte reforme și legiuri sociale, — ideale ca formă și fond — au rămas în cartoane, pe care viitorii istorici le vor cataloga între caricaturile firii românești. Reforme mari, răsunătoare, cu etichetă de import, cu uniforme, epoleți, ba chiar și cu Camere Corporative, noi le-am făcut — înainte cu 3 ani — dintr'o trăsătură de condeiu, în timp ce de ex. adevărata Patrie a Corporatismului, abia după 20 ani de experimentări a început să pună în practică sistemul corporatist.

Tot ce nu izvorește deci din firea și necesitățile etnice este imitație bolnavă, ce ne cauzează pierdere de vreme și anarhizarea vieții publice și în câțiva ani va avea soarta celorlalte mari „reforme”.

Legile trebuie să izvorească și să se potrivească firii și structurii demografice a neamurilor.

Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român — Despărțământul „Astra” Brașov

deschide un
CONCURS
pentru cele mai bune

MONOGRAFII SĂTEȘTI

din jud. Brașov

Premiul I. Lei 50.000.—

„ II. „ 30.000.—

„ III. „ 20.000.—

Termen de prezentare a lucrărilor: 31 Decembrie 1944

Asupra acestei acțiuni, vom reveni în numerile viitoare.

de Răsărit, regii Ungariei și Poloniei, se întreceau care de care să câștige alianța Domnilor români. Și nu este de mirare că Scaunul pontifical dela Roma, care izbutise să întemeieze și să susțină, cu mari greutăți, cele două regate amintite, își dadu atâta silință să atragă pe „voevozii”, „principii” și „nobilii” români, atât pe cei dela Sud, cât și pe cei dela Nord de Carpați — în Ungaria și Transilvania nobilimea românească era atunci încă numeroasă și puternică — în sânul bisericii apusene și să conceapă chiar întemeierea, pe timpul lui Iancu Corvin, cu ajutorul puternicului ordin al Minorților, a unui mare „regat românesc”.

Când un monarh de talia regelui Ungariei și viitorului împărat al Germaniei, Sigismund din casa Luxemburg, a putut fi bătut la 1395, „la Chindău”, de Ștefan I Mușat, voevodul Moldovei (vezi inscripția de pe mormântul acestuia din biserica dela Rădăuți) și de Mircea cel Bătrân, când el a fost nevoit să ierte acestuia din urmă și alianța cu

rivalul său, regele Poloniei, și să încheie cu el la Brașov, tot în 1395, ca și cu un adevărat rege, iar nu vazal al său, cunoscutul tratat de alianță și apărare mutuală împotriva Turcilor, ce n'ar fi putut face unirea într'un singur corp național a celor două state puternice și a voevodatelor și cnezatelor românești dintre Tisa și Carpați?

Față de alipirea dărză a majorității poporului românesc de forma și ritul oriental al bisericii sale, încercările Scaunului papal — care reușise a converti încă din 1345 pe marele Alexandru „Bassarat” și pe alți „voevozii, principii, nobili și populari *Olohi Romani* din Ungaria, Transilvania, Ultrapina (Țara Românească) și părțile Sirmului” și a întemeia mai târziu și episcopii catolice la Argeș și la Siret în Moldova — nu numai că n'au izbutit să găsească un mijloc de unire sufletească și de întărire a Românilor, ci au provocat, prin desbinarea lor religioasă, chiar o slăbire a solidarității și puterii lor de rezistență.

In veacul dominațiunii bisericești în Europa, imposibilitatea creării unei solidarități religioase a poporului românesc, a fost, pe lângă factori de natură geografică, cauza de căpetenie a zădărnicii formării, încă din epoca Basarabilor, a Corvinilor și a Dragoși — Bogdani—Mușatinilor, a unui „mare regat”, a unei puternice împărății românești, care ar fi putut dispune și de avantajul temeliei etnice unitare, pentru a putea deveni încă de atunci cel mai puternic bastion al vechei civilizații europene în Orient.

Citiți cel mai vechiu ziar

Gazeta Transilvaniei

Să ne rugăm...

de Pr. Alex. Florea-Vlădeni

Rugăciunea schimbă inima. O înnoiește cu simțiri înalte către eternul Tată, îi dă un farmec care mângăie și o mulțumire nemăsurată.

O scaldă în cerească încântare, fiindcă îi înlesnește să îmbrățișeze pe Dumnezeu prin iubirea adăpostită de credință. O sue pe înălțimile unde, după cuvântul apostolului, se vede nevăzutul și se gustă dulceața fără nume (2 Cor. 12).

Tot ea dă prilejul să se facă în lumea aceasta ceea ce vrea cerul, căci ea copleșind inima o desface de legăturile materiei și prinsă în legăturile dumnezeirii se face oglindă vie a lucrării cerului.

Un om care se roagă, se bucură că vorbind cu Dumnezeu poate fi părtaș la lucrarea mântuitoare ce se duce în numele Lui.

Inima lui găsește o deosebită fericire că poate privi în semenul său chipul și asemănarea lui Dumnezeu, care a trimis pe Fiul său în lume ca să înalțe simțirea omului la culmea bunătații Sale.

Și lucrarea cea dintâi a Sa a fost să ostenească în sărăcie, ca din ea să scoată o pildă de viață, în muncă cu grele lipsuri într-o casă din Nazaret, să împărtească bucată de pâine cu ucenicilor și cu cei ce flămânzeau în pustie și să sângereze în cea mai neînchipuită suferință pe o cruce a Golgotei, pentru ca pe toate învingându-le să le arate preamărirea Sa.

Aceasta este pilda care a lăsat-o celor ce-L roagă, celor ce stau de vorbă cu El, care acum în ceruri, lângă Tatăl, pentru a fi înfățișat pururea aici pe pământ, stăruie în testamentul lăsat: „Ceea ce faceți pentru cel din urmă dintre dâșii, pentru mine faceți“ (Mat. 25. v. 40).

Cine se roagă înțelege acest testament și îndeplinirea lui este roada cea mai plăcută a rugăciunii sale. Mâna lui va fi darnică și binefăcătoare căci lucrează în numele Proniei Cerești căreia-i ține locul. Ceea ce vieții de azi îi lipsește, vede și simte fiecare.

Să ne rugăm, ca să ne ajutăm.

Strigături huedorene

Legăna-m'ăși, legăna,
Ca frunza și ca iarba;
Frunza se leagănă'n vânt,
Eu mă leagăn pe pământ,
Frunza se leagănă'n soare
Eu mă leagăn pe picioare.

Pentru mândra ca lumina
Toată noaptea călcai tina,
Pentru mândra ca năua
Toată noaptea călcai neaua.

Alduiește-l Doamne dor
Că-s bolnavă și nu mor,
Alduiește-l Doamne drog,
Că-s bolnavă și nu zac.

M'o făcut maica, făcut,
M'o făcut cu cine-o vrut
Și cu cine i-o plăcut.
Eu iarăș oiu face-ăș
Ș'oiu iubi pe cine-oiu vrea.

Cu bărbatu care-i căne
Nu gândi că-i trăi bine,
Cu bărbatu beutor
Nu-i mânca pâne'n cuptor
Ci mămăligă din oală
Și astat-i mânca-o goală.

— Vai bade cum te-am urit
Aseară pentr'un cuvânt!
— Iartă mândro c'am fost beat,
N'am știut ce-am cuvântat.
— Bade-i lesne a ierta
Dară-i mai greu a uita.
Ardă-o focul de palincă
Pân' și dragostea o strică...

(Auzite dela Sinefta Isac, din comuna Zlaști).

Culese de Nicolae M. Isac

Carnet contemporan

Societăți „umanitare“

de Aurel Marin

IV.

Unele ziare au publicat știrea, neconfirmată, că Franța ar fi gata să semneze, foarte curând, pactul anticomintern.

Subt conducerea înțeleaptă a Mareșalului Petain ea își alege singură calea de urmat. Foarte greu își poate da seama cineva cu câte adversități are de luptat.

Vom da mai jos un document edificator, cerând iertare cetitorilor că, de astă dată, articolul nostru depășește proporțiile unei simple note.

După invadarea Poloniei de către armatele roșii, partidul comunist din Franța, cu filialele sale, prins în flagrant delict de trădare, a fost disolvat iar Tribunalul Senei a pus sub sechestru toate bunurile dovedite aparținând internaționalei a III-a.

A fost stăvilat comunismul? Nu. Comunismul a activat cu aceeași intensitate. Dar altă dată vom vorbi de mijloacele de propagandă sovietice care te uluiesc prin ingeniozitatea lor.

Partidul Comunist a fost disolvat dar tipărirea de propagandă erau împrăștiate, ca și mai înainte, fiind introduse în toate publicațiile, cu deosebire în cele cotidiene, și chiar în *Jurnalul Oficial*.

În editorialul său din 9 Noembrie 1939 un ziar francez scrie: *Organizația bolșevică în Franța este meru în picioare*.

Nu socotim lipsită de interes lista oficială publicată cu această ocazie, cuprinzând organizațiile câte putuseră fi precis identificate.

— Partidul comunist francez, 44, rue Le Peletier și 120, rue Lafayette.
— Federația tineretului comunist, 16, rue du Château d'Eau.

— Școala Centrală a partidului comunist, 24 bis, rue du Docteur Gosselin, à Arcueil.

— Uniunea studenților comuniști, 16, rue du Château d'Eau.

— Societatea nouă a ziarului *Unitatea*, 138, rue Montmartre.

— Societatea anonimă a publicațiilor *Ce soir*, 31, rue du Quatre-Septembre.

— Uniunea tinerelor fete din Franța, 9, boulevard des Capucines.

— Centrul național de legătură și de acțiune pentru pensionarea bătrânilor, 15, rue Esquiroi.

— Federația chiriașilor regiunii pariziene, 62 bis, boulevard Richard-Lenoir.

— Uniunea comitetelor femeilor din l'Île-de-France, 2, rue de Londra.

— Confederația generală a tinerilor muncitori, 88, rue de Richelieu.

— Asociația prietenilor campingului, 11, passage Moncey.

— Confederația generală a micului comerț și meseriilor, 58, boulevard de Strasbourg.

— Comitetul solidarității internaționale, 108, quai de Jemmapes și, 7, rue Taylor.

— Asociația de studii și informații municipale și departamentale, 45, boulevard du Sébastopol.

— Prietenii U.R.S.S.-ului, 20 rue de Mail.

— Federația pariziană a prietenilor U.R.S.S.-ului, aceeași adresă.

— Asociația turistică populară a

regiunii pariziene, 1, rue du Quatre-Septembre.

— Asociația „Partir“ (Federația asociațiilor și societăților interesate de turismul popular), aceeași adresă.

— Secțiunea franceză a Asociației internaționale a scriitorilor pentru apărarea culturii, 29, rue d'Anjou.

— Agenția de informații „France-Monde“, 9, rue Buffault.

— Comitetul mondial împotriva fascismului și războiului, 38, boulevard Raspail.

— Ajutorul popular din Franța și colonii, 17, rue de Lancry.

— Pace și libertate, 31, boulevard Bonne-Nouvelle.

— Secțiunea franceză a societății germane a oamenilor de litere, 13, rue de l'Ancienne-Comédie.

— Asociația prietenilor din Cercul frontului popular german, 12, rue de Navarin.

— Intr'ajutorul refugiaților politici germani, 57, rue des Vinaigriers.

— Biblioteca germană a cărților arse, 65, boulevard Arago.

— Comitetul de ajutorare al vechilor combatanți germani și austrieci în armata republicană spaniolă, 1, cité Paradis.

— Comitetul pentru liberarea lui Thaelmann, 10, rue Notre-Dame-De-Lorette.

— Cartelul cultural german, 13, rue de l'Ancienne-Comédie.

— Societatea prietenilor voluntarilor libertații (combatanți ai armatelor republicane spaniole), 10, rue de Lancry.

— Comitetul de ajutorare al poporului spaniol, 8, avenue Wathurin-Moreau.

— Federația emigraților spanioli în Franța, aceeași adresă.

— Secțiunea bulgară de ajutorare a Spaniei republicane, 113, rue du Faubourg-Poissonnière.

— Federația emigranților polonezi, 33, rue de la Grange-aux-Belles.

— Poweski, 10, rue de Lancry.

— Societatea prietenilor lui Dzienik Ludowy, 336 bis, rue de Vaugirard.

— Prietenii lui Syderiec, 10, rue de Lancry.

— Prietenia bulgară, 30, rue d'Auboukir.

— Asociația emigranților ruși, 10, Humboldt.

— Uniunea muncitorilor negri, 16, galerie Vivienne.

— Federația emigranților portughezi, 24, rue Richer.

— Comitetul de ajutorare și de cultură al indochinezilor din Paris, 13, rue de la Harpe.

— Societatea emigranților jugoslavi, 64, rue Saint-Denis.

— Asociația studenților jugoslavi, 28, rue Piat.

— Sub-secțiunea evreiască a partidului comunist, 10, rue de Lancry.

— Prietenia evreiască dela Montreuil, 7, rue Arsène-Chéreau.

— Uniunea populară armeană, 9, rue Bourdaloue.

— Frățietatea lucrătorilor croitori, 10 rue de Lancry.

Din această lungă listă ne putem face o idee de uriașele eforturi pe care le-a pus Rusia ca să năruiască Franța.

Dar zori noi se arată la orizont.

Problema rasială în doctrina fascistă

Vineri, 12 I. c., și-a ținut d-l căpitan *Giuseppe Pisanisi* interesanta d-sale conferință despre problema rasială.

D-sa a subliniat coincidența ivirii acestei preocupări atât la poporul italian cât și la cel german, cum și contribuția specială și originală a fascismului în rezolvirea problemei care astăzi a ajuns pe întâiul plan al preocupărilor mondiale.

Problema rasială, spune conferen-

țiarul, se poate privi din punct de vedere biologic, naturalistic, istoric și spiritual.

Originalitatea contribuției italiene constă tocmai în directivele spirituale, prin care fascismul se și deosebește de celelalte doctrine naționaliste.

Notele celui mai distins rasism le poartă popoarele latine.

D-sa își exprimă neclintita încredere și mândria în triumful rasei latine.

Guiașumii

'ăăăracă limbă rumânească!

Intr'o carte de 100 pagini (lei 50!) citim:

„Țara noastră e o țară care prin așezarea ei geografică, se bucură de o splendidă frumusețe națională care se poate admira dealungul satelor caracteristic prinse de poalele munților pleșuv sau pite de capriciile naturii în văile mănoase ale priveriștelor noastre naționale“.

Sau:

„Un oraș... prezintă poate cea mai deosebită eleganță de refugiu în timpul verii... aerul său e prescripțiune indispensabilă pentru suferinții pectorali“.

„Iată în ce cadru pictural surprinde răcoarea fermecătoare a munților...“

„Comerțul și cultura au onorat viața localnică...“

*

Mă rog, nu se poate afla o soluție pentru întărcarea unora de a scumpi hârtia?

Pentru câinii fără stăpân există instituția municipală a hingherilor; contra incendiilor avem pompierii cu avertizoarele lor automate; împotriva trăsnetului s'a inventat paratrăsnetul; împotriva șoarecilor avem pisici și curse; cui nu-i place căsătorit, poate divorța...

Numai contra celor ce chinuesc mândra limbă românească încă nu s'a inventat nimic!

Ce util ar fi un aparat fixat undeva la *plana* tipografiei care, cum ar da de exemple ca mai sus, să'nțepenească în roțile-i dintate și nici un meșter de pe lume să nu o mai poată urni din loc.

I. C.

Subsecretariatul de Stat al Educației extrașcolare

Prin înființarea Subsecretariatului de Stat al Educației Extrașcolare, statul și-a luat sarcina de-a îndruma și pregăti tineretul de ambele sexe.

Activitatea extrașcolară urmează a se începe în ziua de 1 Ianuarie 1942, educarea fiind încredințată actualelor subinspectorate premilitare, completate cu personalul didactic necesar, luând denumirea de Subinspectorate Premilitare și de Educație extrașcolară“.

În scopul organizării diferitelor formațiuni, tineretul ce își are domiciliul permanent sau temporat pe raza Municipiului Brașov, este rugat de a se înscrie, — personal sau prin părinți — până la data de 22 Decembrie 1941, la inspectoratul P. P. al Municipiului Brașov, cu sediul la Poligonul de Trăgere, pe Promenada de sub Tâmpa.

Sunt obligați a se înscrie:

a) băieții între 12—18 (adică cei născuți în anii 1924—1929, inclusiv);
b) fetele între 12—21 ani (adică cele născute în anii 1921—1929, inclusiv).

Nu se vor înscrie (băieți sau fete) cei care sunt înscriși ca elevi și urmașii regulat cursurile unui liceu practic sau teoretic.

Elevii pregătiți în particular, trebuie să se înscrie.

CĂUTĂM

spre cumpărare următoarele

reviste și ziare românești din Ardeal

Apărute în Sibiu:

Foiaia poporului (anii 1892—1904, 1910 și următorii); Foiașoara Telegrafului român (1876—1877); Gazeta poporului (1917—1918); Observatorul (1880, 1885); Rândunica (1894—1895); Revista teologică (1908—1911, 1925); Telegraful român (întreaga colecție); Tribuna (1900); Tribuna literară (1900—1902); Vatra școlară (1908 și urm.); Patria (1919—1920).

Apărute în Blaj:

Cultura creștină (1917—18, 1920, 1922); Foiaia administrativă arhidiecezană (1867); Foiaia bisericească (1883—1887); Foiaia bisericească și scolastică (1887—1890); Foiaia scolastică (1873—1876, 1878—1879, 1883—1886, 1899 și urm.); Invățătorul poporului (1848); Musa română (întreaga colecție); Organul național (1848); Revista politică și literară (întreaga col.); Unirea (1891—1898, 1902, 1904, 1905, 1907—1910, 1912, 1914 și urm.).

Apărute în Budapesta:

Adevărul—Glasul poporului (1903 și urm.); Concordia (1861—1870); Familia (1865, 1867, 1870—1875, 1877—1878, 1880—1897, 1900—1906); Federațiunea

(1868—1876); Foiaia ilustrată română (1902—1903); Patria (1871—1872); Poporul român (întreaga col.); Sezătoarea (1875—1876); Viitorul (1884—1885); Voinea poporului—Voinea poporului român (1902—1903).

Apărute în Arad:

Pagini literare (1916); Românul (1912—1918, 1920—1925); Tribuna poporului (1899, 1902—1903); Tribuna (1913 și urm.).

In alte localități:

Gazeta Transilvaniei, Brașov (întreaga col.); Foiaia pentru minte, inimă și literatură, Brașov (1840, 1844, 1847—1859, 1862—1865); Revue de Transylvanie, Cluj, (întreaga col.); Albina, Viena (1866—1867, 1870—1872, 1875); Luminătorul, Timișoara (1880—1893); Drepătatea, Timișoara (1895, 1898); Drapelul, Lugoj (1915, 1917—1918); Libertatea, Orăștie (1907 și urm.); Revista ilustrată, Șoimuș—Bistrița (1899, 1900, 1902); Amicul familiei, Gherla (1878).

Ofertele se vor înainta Bibliotecii Universității din Cluj, la Sibiu.

Se caută nu numai volume complete, ci și numere răslețe. Biblioteca le primește bucuros și ca donație.

Distribuirea zahărului de sărbători

Primăria Municipiului Brașov aduce la cunoștința cetățenilor următoarele:

Distribuirea zahărului a început la 15 Decembrie 1941.

Ruția de cap de locuitor este de 1.50 kg. zahăr.

Prețul: Zahăr tos engros lei 52,50 zahăr tos endetail lei 54.-; zahăr cubic engros 55,50, endetail 57.

De oarece cele 17 vagoane zahăr sosesc treptat, publicul este rugat a avea răbdarea cuvenită, deoarece în cursul acestei săptămâni dar în orice caz până la sărbători vor primi cu toții zahărul.

Cauza întârzierii nu e primăria, ci Oficiul de distribuție al zahărului care numai în 11 Decembrie a înștiințat primăria și Prefectura despre stocul repartizat, iar aducerea lui la Brașov și distribuția lui nu se poate face deodată.

Comerciant brașovean internat în lagăr pentru speculă

Primăria Municipiului Brașov, în baza drepturilor asigurate prin art. unic din Decretul Lege Nr. 3286 publicat în M. O. Nr. 289 din 5 Noembrie 1941, a internat în lagăr pe termen de 3 luni pe comerciantul Andrei Radu, cu domiciliul în Brașov, Calea Bucureștilor Nr. 61, pentru că a vândut pește proaspăt cu preț de speculă.

Ajutorul de iarnă

Fiind informați că multe familii nu au fost cercetate de echipele ce au colectat în zilele de 6 și 7 Decembrie 1941, din lipsă de timp, prin prezența aducem la cunoștința persoanelor ce vor să doneze bani, obiecte de îmbrăcăminte sau alimente, că pot depune darurile lor la prefectura județului Brașov, camera No. 11, sau la sala de ședințe a Primăriei Municipiului (Sfat), până în ziua de 17 Decembrie 1941.

Pentru coletele mai mari de 10 kgr. vor anunța Prefectura județului, telefon No. 27.20 sau Primăria municipiului, pentru a se trimite mijloc de transport.

Comitetul județean și Municipal de patronaj

Aprovizionarea

cu slănină crudă, osânză, carne de porc și de vită

Primăria Municipiului Brașov ne comunică următoarele:

Se aduce la cunoștința populației, că începând din ziua de 13 a. c. s'a pus în vânzare slănină crudă și osânză, precum și carne de porc și de vită.

I. Slănină crudă și osânză și alte feluri de grăsimi, se vor vinde la măcelar, iar slănină afumată și untura topită, la mezelar, în modul următor:

Câte 250 gr. de persoană în schimbul bonului Nr. 1 și 2, 500 gr. în schimbul bonului Nr. 3 și 6, iar alte 500 gr. contra bonului Nr. 8 din cartela de carne.

II. Carnea se va vinde la măcelari, sâmbăta, în timpul obișnuit, până la ora 5 după prânz, astfel:

500 gr. carne de porc sau de vită de persoană, contra bonului Nr. 9 din cartela de carne.

Se atrage atenția asupra faptului: cantitățile de carne rămase, adică necumpărate până sâmbăta la ora 5 p. m. se pot vinde, după această oră, liber, de către măcelari.

Deoarece grăsimea și carnea se distribuie numai cu aproximație, corespondențelor persoanelor înscrise la măcelari, aceia care nu au putut fi satisfăcuți la măcelarii lor, pot merge și la alți măcelari, resp. mezeleri, spre a fi împărțșiți cu untura și carnea ce le revine.

Brașov la 11 Decembrie 1941.

Primar, Secretar general
Dr. N. G. V. Gologan Dr. V. Voicu.

Primăria Municipiului Brașov.

No. 32.051/1941

Serv. financiar

Bir. Aproviz.

Publicațiune

Primăria aduce la cunoștința publicului din Municipiul Brașov, că începând cu ziua de 13 Decembrie 1941, pânea se va vinde la brutari și băcani, numai contra bonului din cartela de pâne, câte 300 gr. de persoană.

Brașov. la 11 Decembrie. 1941.

Primar,
Dr. N. G. V. Gologan.

Șeful Serv. Financ.
și al Bir. Aprov.
A. Precup.

Camuflajul

In atențiunea cetățenilor

Populația Municipiului Brașov este încunoștințată că, începând cu ziua de 7 Decembrie 1941, iluminatul interior (locuințe, stabilimente de tot felul, fabrici, instituțiuni de stat și particulare, etc.) și iluminatul exterior (străzi, curți, ganguri, pasaje, vitrine, reclame luminoase, etc.) se camuflează total delăsarea seriei și până în zorii zilei.

Farurile autovehiculelor vor fi camuflate, având ferestruia ca de 2-8 cm. fără celofan, însă cu interzicerea cu desăvârșire a folosirii fazei mari.

Hipovehiculele care au felinare în față nu vor fi camuflate, însă lumina va fi de intensitatea unei lumânări și acoperită pentru a nu se proiecta în sus, iar la spate, sub vehicol, vor purta o lampă de culoare roșie cu diametru de 4 cm. astfel ca să poată fi văzută din spate.

Vehiculele care nu au felinare prin construcția lor, vor purta subt căruță un felinar obișnuit astfel ca să se poată vedea din față și spate; lumina să nu se proiecteze în sus și să fie cât mai slabă.

Pietonii se pot folosi de lămpi de buzunar camuflate cu hârtie de celofan albastră, fiind interzisă proiectarea luminii la o distanță mai mare de 2 mtr.

Populația este rugată a da ascultare și a se conforma întocmai acestor măsuri care sunt luate în interesul ei propriu.

Acei care nu se vor conforma sunt avertizați că se expun la aplicarea sancțiunilor prevăzute în art. 63 din Legea A. A. T.

Vizarea chitanțierelor și registrelor asociațiilor profesionale

Camera de Comerț și de Industrie Brașov, în conformitate cu decizia ministerială Nr. 32826 din 5 Maiu 1941 (Monitorul Oficial Nr. 138 din 14 Iunie 1941) aduce la cunoștința Asociațiilor profesionale că în viitor chitanțierele și registrele asociațiilor profesionale se vizează de Inspectoratul Comercial.

În consecință, chitanțierele și registrele asociațiilor comerciale din circumscripția Camerei noastre se vor trimite spre vizare direct Inspectoratului Comercial din Sibiu.

Posturi vacante la Administrația Financiară

Se aduce la cunoștința celor interesați că la Administrația Financiară Brașov se găsesc mai multe locuri vacante de impiegați, agenți de control și agenți de urmărire rurali.

Pentru ocuparea acestor locuri, candidații urmează să depună actele notate mai jos, în original sau copii legalizate de notarul public.

În mod excepțional se admit și candidații care au împlinit vârsta de 20 ani.

1. Extrasul de naștere;

2. Certificatul de naționalitate și origină etnică;

3. Certificatul de studii (liceul teoretic sau comercial), iar pentru agenții de urmărire rurali, certificat de 4 clase secundare.

4. Dovada satisfacerii serviciului militar;

5. Certificatul de bună purtare (cazier judiciar)

6. Certificatul medical oficial, eliberat de medicul primar, care să constate pe lângă o perfectă stare sanitară, lipsa de infirmități a candidatului și capacitatea sa de muncă;

7. Recomandarea Poliției sau Prefecturii locale;

8. Certificat de origină etnică a soției, în cazul când candidatul este căsătorit.

Citiți

Gazeta Transilvaniei

CRONICA Sportivă

BRAȘOV

Foot ball

Sezonul de foot-ball luând sfârșit clasamentul grupărilor brașovene care au participat în „Cupa Basarabiei” se prezintă astfel:

1. A. C. F. R.
2. U. A. B.
3. Metrom
4. Malaxa
5. Bârșă
6. Voina

Cea mai româniată „Comisie de arbitri” din câte au fost până acum în orașul nostru, este actuala comisie de sub conducerea d-lui președinte Gh. Ionescu.

Această înfăptuire de mult o doream.

F. R. F. A. proiectează pentru anul 1942 din nou o divizie națională. Pentru Brașov, cea mai capabilă grupare este U. A. B.

Box

Din inițiativa unui cunosător al sportului cu mânuși, d-l V. Enoiu, învingătorul de altădată a lui I. Petrescu, va funcționa de acum înainte în localul Poligonului de Tragere de sub Tâmpa, o școală de box, care, suntem siguri, va avea succes.

DIN ȚARĂ

Foot-ball

Din cauza timpului, în toată țara nu s'au disputat matchuri de foot-ball.

Box

Campionul român Lucian Popescu, va boxa cu italianul Luigi Bondavalli, pentru titlul european al categoriei pană. Susnumitul match se crede că va avea loc la București.

C. F. R. (Timiș) — C. F. R. (Tr. Severin) 7 : 3

La Timișoara, având loc o interesantă gală de box între susnumitele orașe, Timișoreni cu pumni mai tari au învins pe Severineni cu scorul de 7 : 3.

DIN STRĂINĂTATE

Foot-ball

La Haga și Amsterdam, Admira, în turneu, a învins cu următoarele rezultate:

Admira—Polizei Sportgemeinschaft 5 : 2
Admira—Selec. Militară Locală 3 : 2

Campionatul de Foot-ball al Germaniei, a înregistrat următoarele rezultate:

Lufthansa—Minerva 93 3 : 3
Polizei S. U.—Wacker 04 3 : 1
Dresdner S.C.—Turda Leipzig 7 : 2
Saxonia—Frankfurt 4 : 3
Berlin—Brandenburg-Saxonia de jos 2 : 1

Campionatul Elvețian, prezintă următoarele rezultate:

Lausanne—Biel 3 : 1
Young Boys—Cadtonal 2 : 1
Luzern—Young Fellows 0 : 0
Grenchen—Nordstren 2 : 1
Seructte—Chaux de Fonds 5 : 0
St. Gall—Lugano 1 : 1

Rezultatele din campionatul italian sunt:

Livorno—Fiorentina 3 : 1
Modena—Ambroziana 1 : 1
Napoli—Lazio 1 : 1
Bologna—Liguria 2 : 2
Juventus—Torino 3 : 0
Genova—Triestina 0 : 0
Roma—Venezia 0 : 0
Atalanta—Milano 3 : 1

Gh. Bucur.

CRONIC R ZBOIULUI

de **Mardare Mateescu.**

Frontul diplomatic

Declarația de războiu făcută de România, Statelor Unite, este considerată în cercurile apusene ca un nou gest de solidaritate în cadrul țelurilor noii Europe. După cum se subliniază la Berlin, această atitudine nu se datorește cât de puțin unei presiuni din partea Reichului.

Un reviriment semnificativ este înregistrat în relațiile dintre Franța și Statele Unite. Ziarul „*Bruxeller Zeitung*”, comentând ultimele întâmplări, scrie că la Vichy nu se crede exclusă ruptura relațiilor dintre Statele Unite și Franța. Confiscarea vaselor franceze, printre care se găsește și giganticul transatlantic „*Normandie*”, a înrăutățit simțitor relațiile franco-americane. Guvernul din Vichy a mai declarat, că orice acțiune americană întreprinsă în contra posesiunilor franceze, va avea drept urmare starea de războiu între aceste două state.

De altă parte, ne vine știrea că președintele Roosevelt a semnat legea pentru trimiterea de forțe în afara emisferei de Apus. Durata serviciului militar al celor aflați sub drapel, a fost prelungită pentru toată durata războiului.

În regiunea Pacificului, evenimentele se desfășoară de asemenea cu plenitudine de forțe. Eri după amiază, serviciul oficial englez de informații face următoarele aprecieri: Anglia străbate actualmente cea mai primejdioasă fază a războiului. Războiul din Pacific este o sarcină enormă pentru Anglia și pentru aliații săi. Orice succes și orice înfrângere pe acest câmp de luptă, va avea repercursiuni inevitabile asupra războiului din Europa.

Opinia publică engleză își dă azi seama de situația reală, ceea ce se poate constata din toate știrile venite chiar din sursă engleză. Astfel, marele ziar „*Daivy Mail*”, constată că în Extremul Orient, Anglia și America se află în fața unei primejdii de primul ordin și că această primejdie este cea mai mare din câte a cunoscut istoria Angliei.

Putem fi siguri — scrie ziarul englez — că manevrele de debarcare ale Japonezilor în peninsula Malacca sunt sprijinite de o forță navală mai mare decât toate forțele pe care i le-ar putea opune, în acest moment, Anglia și America împreună. Prin pierderea vaselor „*Prince of Wales*” și „*Repulse*”, Anglia se vede nevoită să se apere cu forțele sale terestre contra atacurilor japoneze din Malacca. Pentru o mare putere navală ca Marea Britanie, pilula aceasta este foarte amară.

Intr'adevăr, în momentul de față suntem foarte departe de zilele când Japonia apela la spiritul de înțelegere al Americii și Mării Britanii, cerând paritate de interese și drepturi în comerțul Chinei și spațiului oceanic. Preludiul evenimentelor de astăzi l-a constituit declanșarea campaniei din China. Mai târziu, Japonia ajunsese aproape la desăvârșirea unei convenții de comerț și schimburi cu Indiile Olandeze. Au intervenit din nou mașinațiunile comune ale Angliei și Americii, înlăturând orice posibilitate de împăciuire. Astfel, conflictul a mornit ani de zile, pentru ca astăzi să asistăm la episoadele pe care războiul le înregistrează zilnic. Simplul fapt că cele două puteri anglo-saxone n'au vrut să recunoască necesitățile economice ale imperiului japonez, a contribuit la dăunătoarea încordare de atâția ani și la războiul de azi din Pacific. Dar imediat după declanșarea acestui războiu, un membru al cabinetului englez, d-l Dalton, ministrul războiului economic, vine să precizeze că blocada n'a reușit să îngrădească de loc forța japoneză și că „*Japonia va putea eventual să-și completeze rezervele* de produse petrolifere prin cuceriri teritoriale în cursul acestei campanii”.

restul constituindu-se ca fond de rezervă.

În lupta începută, Japonia a primit nenumărate manifestări de simpatie și de asociere la țelurile propuse. Astfel și d. General C. Băgulescu, ministrul României la Tokio și Mancikuo, a făcut o vizită d-lui Togo, ministrul afacerilor străine japonez, informându-l oficial că guvernul român a declarat războiu Mării Britanii și Statelor Unite ale Americii.

Faptele de mare importanță diplomatică sunt încheiate de conferința extraordinară a puterilor pactului tripartit, care a avut loc la Berlin, și în cadrul căreia au vorbit d-nii Oshima, ambasadorul Japoniei și Dino Alfieri, ambasadorul Italiei, precum și mareșalul Keitel, mareșalul Milch și mareșalul Raeder.

De pe frontul rusesc

După cum a anunțat însuși Führerul în recentul discurs, Germanii vor menține un front defensiv în Rusia. Este deci logic că Inaltul Comandament a retras unele trupe avansate, mai ales în sectorul Moscovei. Ceeace interesează, e faptul că aceste mișcări se produc în deplin acord cu un plan strategic, așa că manifestările de bucurie ale unor cercuri sovietice sunt absolut fără de temei.

Ultimele comunicate germane ne dau următoarele știri: Artileria armatei germane a bombardat cu bune rezultate vasele inamice din portul Sevastopol și obiectivele de importanță militară din Leningrad. Pe restul frontului ne limităm la respingerea atacurilor inamice, fără să se fi produs alte operațiuni. Aviația a atacat convoaie, cantonamente, coloane și barăci de pe frontul de răsărit, pricinuind inamicului pier-

deri grele în oameni și material de războiu.

La Est, atacuri inamice au fost respinse în mai multe puncte ale frontului. Inamicul a suferit pierderi grele. Aviația a bombardat cu succes trupe inamice, concentrate în cotul Donețului, precum și amenajamente de cale ferată între Don și Doneț. Puternice formațiuni de avioane de luptă și Stuka, aparate de avioane de vânătoare, au dat lovitură zdrobitoare unor formațiuni blindate, gata de atac, precum și unor coloane de aprovizionare sovietice în sectorul central al frontului. Inamicul a suferit aici pierderi deosebit de grele, la armele grele și materialul rulant.

În sectorul Wolchov, precum și dealungul căii ferate Murmansk, atacurile aviației germane au fost de asemenea foarte eficace. Unități ale marinei de războiu au avariat cu bombe un submarin.

Frontul din Libia

Comunicatele forțelor armate italiene din Libia arată că presiunea inamicului continuă cu persistență în regiunea Ain-el-Ghazala, unde Englezii urmăreau să obțină închiderea unui triunghi cu baza pe Sollum și Tobruk. Trupele italiene au trecut însă pretutindeni la contra-atac. Încercările de ofensivă asupra fortificațiilor dela Sollum și Bardia, au fost respinse. Atacații

au lăsat în mâinile italienilor câțiva prizonieri. Aviația Axei a participat cu bravură la lupte, trăgând focuri de mitralieră asupra coloanelor atacante inamice și risipind concentrările de mijloace mecanizate. Din comunicate rezultă că au fost doborâte 20 de avioane inamice, 13 fiind atinse de avioanele de vânătoare italo-germane și șapte de către artileria antiaeriană.

Bătălia Pacificului

Atacurile japoneze asupra Malaeziei și insulelor Filipine, continuă cu succes. Insuși radio Londra a trebuit să afirme, că „*prima repriză a luptei din Pacific s'a terminat în favoarea Japonezilor*”. Alianța militară încheiată între Japonia și Thailanda vine să ne confirme că și viitoarele „*reprize*” nu prezintă șanse de succes pentru Englezi. Faptul că Japoniezii a ocupat localitatea Singora, dela frontiera Thailande, localitate legată de Bangkok printr'o cale ferată — le dă Japoniezilor un avantaj apreciabil pentru transportul de trupe și de provizii pe calea terestră.

La ordinea zilei, în momentul de față, sunt trei puncte strategice și anume: insula Luzon, Hongkong și Singapore. Lovitura dată de Japoniezii asupra insulei Pearl Harbour, situată la trecerea în Marea Chinei, a constituit o piedecă serioasă pentru unirea flotei britanice cu cea americană, iar pe de altă parte, pierderea marilor vase engleze „*Prince of Wales*” și „*Repulse*”, au dat Japoniei un avantaj enorm în Marea Chinei. Deci, asupra Hongkongului și Filipinelor, Japoniezii pot opera fără a fi prea mult stingheriți.

Singapore este la rândul său grav amenințat prin debarcările masive care au fost operate de Japoniezii în nordul și centrul Malaeziei.

Rostul acestor operațiuni este de a înlătura controlul anglo-saxon din toată zona care se întinde din Pacificul occidental până la mările din jurul Indiilor. În acest motiv trebuie căutat și faptul distrugerii dela început a bazelor construite de Englezi și Americani pentru a-și asigura supremația în aceste ape. Cât valorau aceste baze, ne-o spune amiralul Nakamura, care într'un articol din „*Yomiuri Shimbun*”, face următoarele aprecieri: *Rezultă din primele operațiuni — spune amiralul Nakamura — că Americanii au pus prea mare preț pe baze de sprijin pentru care au cheltuit sume uriașe. Americanii și-au făcut iluzii că grație acestor baze vor ajunge odată la dominația oceanului și vor putea asigura o apărare puternică a zonei lor. Aceste iluzii au fost spulberate repede de primele operațiuni ale Japonezilor, deoarece dominația mărilor nu se mai poate obține astăzi decât prin distrugerea forțelor mobile ale adversarului.*

Ulterior apariției acestui articol, posturile de radio americane afirmă că vasele de războiu japoneze refuză să dea lupta cu cele americane. Comentatorul naval al agenției Domei, ocupându-se de această alegație, ține să remarce că știrea e cel puțin surprinzătoare, întrucât flota americană din Extremul Orient n'a întreprins încă nicio acțiune ofensivă.

Ultimele știri ne arată o ofensivă foarte energică asupra Hongkongului, care este bătut zi și noapte cu artileria grea, precum și o neconținută asaltare a diferitelor puncte din Malaezia, unde Japoniezii debarcă fără întrerupere. Amănunt suplimentar e participarea trupelor thailandeze la atacurile împotriva Birmaniei, în vreme ce parlamentul thailandez a aprobat alianța militară încheiată cu Japonia.

Coordonarea strategiei Anglo-Saxonă

După cum se anunță dela Stockholm, actualmente, colaboratorii diplomați ai ziarelor din Londra examinează diferite proiecte pentru coordonarea strategiei anglo-saxone. Între altele, „*Daivy News*” scrie: Discuțiile relative la coordonarea strategiei de războiu, care ar fi început între guvernele britanic și american, vor fi extinse zilele viitoare și la Soviete. Ziarul afirmă că se intenționează crearea, fie la Londra, fie la Washington, a unui „*consiliu de războiu aliat*”. Dacă sediul consiliului va fi la Washington, ministrii frunțași ai Mării Britanii, Sovietelor și Ciung-Kingului ar urma să meargă la Washington.

Conferința extraordinară a puterilor pactului tripartit

Comentând conferința extraordinară a puterilor pactului tripartit care a avut loc Luni 15 Decembrie la Berlin, redactorul diplomatic al agenției D.N.B. face următoarele observațiuni:

Conferința specială a puterilor semnatară ale pactului tripartit la Berlin, constituie cel mai convingător răspuns la încercările ce se fac actualmente în tabăra anglo-saxonă de a se ajunge la convocarea unui consiliu de războiu zis „*interaliat*”.

Statele autoritate nu obișnuiesc să se mărginească la a anunța sau folosi în scopul propagandei lor anumite măsuri ce se impun cu necesitate într'o situație dată.

Faptul că din partea Germaniei, comandantul suprem al marinei de războiu, Marele Amiral Raeder, șeful forțelor armate, mareșalul Keitel și secretarul de stat al forțelor aeriene Mareșalul Milch, au asistat la conferință, permite să se creadă că actualele conversații nu s'au referit numai la chestiuni de ordin politic, ci și la chestiuni de ordin militar, așa cum rezultă ele din situația existentă.

Curierul „ASTREI” Brașov

Preoții satelor din jud. Brașov sunt rugați să ne înainteze până la 23 Dec c. următoarele date asupra eroilor din comuna respectivă căzuți pentru reîntregirea țării la Est:

Numele și pronumele, gradul, etatea, căsătorit (copii) sau necăsătorit, localitatea unde a căzut, ziua și luna.

Numerice ni se vor da: raniții și dispăruții.

Dacă vom avea date complete din toate satele, într'unul d n nr. viitori se va publica tabloul centralizat.

Președinții organizațiilor „Astrei” din jud. Brașov sunt rugați să stăruie pentru trimiterea datelor cerute.

Până astăzi nu a răspuns decât com. Sânpetru, Vlădeni, Zărnești, Insorsura-Buzău și Budila.

Redactor responsabil
ION COLAN